

POPESCU-TEIUȘAN, ILIE

Pedagog

N. 2 febr. 1895, Scornicești, Olt - m. 5 apr. 1980, București.

Studiază la Seminarul din Râmnicu Vâlcea; Facultatea de Litere și Filosofie a Universității A.I. Cuza din Iași.

A fost profesor de pedagogie la Școala Normală din Șendriceni, județul Dorohoi (1924); profesor de pedagogie la Școala Normală de Învățători din Craiova (1926); director la această școală (1928-1934; 1938-1945); șeful Sectorului *Istoria pedagogică* din cadrul fostului Institut de Științe Pedagogice din București (din 1965). Profesor excelent, desăvârșit conducător de școală.

A scris studii despre unii din marii dascăli ai neamului: Petru Maior, Simion Bărnuțiu, Gh. Asachi, I.H. Rădulescu, Grigore Pleșoianu etc.

Opera: **Istoria pedagogiei** (1938); **Pedagogia comunităților de muncă** (1940); **Psihologia copilului și a adolescentului** (1941); **Contribuții la studiul legislației școlare. Legea instrucției publice din 1864** (1963); **Ateneul român** (1968); **A.T. Laurian** (în colab. cu V.Netea, 1970); coautor la **Istoria învățământului din România**. Compendiu (1971).